

Tittel: Uff da Nasjonalballetten

Ingress: Nasjonalballettens ungdomssatsing har verdenskunstnerne Shakespeare og Prokofjev som grunnmur – allikevel ender det i nesten-havari.

Av: Elisabeth Leinslie

”Romeo & Julie”

Koreografi: Cina Espejord og Kristian Støvind

Musikk: Sergej Prokofjev

Med bl.a.: Victoria Herbert, Andreas Heise, Ole Willy Falkhaugen, Philip Currell, Stine Østvold, Mariusz Malecki

Nasjonalballetten og Den Norske Operas orkester

Bærum Kulturhus

I Nasjonalballettens nye ungdomssatsning ”Romeo & Julie” er den originale historien om det unge kjærlighetsparet kraftig kuttet ned. Igjen står en enkel og kort historie om to ungdommer som forelsker seg på en ungdomsfest. Foreldrene og storebroren til jenta går hardt i mot forholdet. Hvorfor er i denne produksjonen en gåte. Da den sterke bakenforliggende historien om årelange familiefæider er kuttet bort. Romeos familie ser vi ikke noe til. Det er med andre ord ingenting som tilsier at det er snakk om liv og død her. Derfor blir også de berømte selvmordene på slutten i overkant melodramatiske, og ikke minst uforståelige.

Karakterløst

Koreografenes dramaturgiske arbeid fungerer svært dårlig i denne produksjonen. Historien er altfor lett behandlet samtidig som utvalget av scener er klisjépreget. Klasserommet, hjemmefesten, balkongscenen, paret i Julies seng, selvmordet, samt evinnelig lange sloss-scener som koreografisk sett er kjedelige. I tillegg baseres forestilling på en del spill (uten dans) og disse delene er som regel direkte pinlige. Vær så snill kjære koreografer, jeg ber dere: - ikke la danserne spille hvis dere ikke makter å instruere dem.

Bortsett fra Mercutios (Philip Currell) soloer, og Romeo (Andreas Heise) og Julies (Victoria Herbert) duetter fremstår det meste i forestillingen karakterløst – som om koreografene har mistet taket på forestillingen. Til deres forsvar bør det her nevnes at dansen og musikken var langt fra samstemt under generalprøven. Forhåpentligvis er dette forholdet forbedret innen premierestart.

Tappet

Shakespeares historie om Romeo og Julie er i Nasjonalballettens hender tappet for både spenning og interessante perspektiver. Det er synd, for som vi tidligere har sett i utallige film- og teaterversjoner har denne historien et vell av lag å ta av. At denne moderne ballettversjonen heller ikke er atskillig tøffere og utfordrende ovenfor sitt ungdomspublikum formmessig sett, hjelper ikke på såret. Igjen står et uskyldig og søtt kjærlighetsdrama som jeg tror vil vekke svært lite interesse hos målgruppen.

Anmeldelsen er basert på Generalprøven

Anmeldelsen ble publisert i Dagsavisen i 2007